Programarea Calculatoarelor Laborator 1 –

1. Tipuri de date fundamentale:

- **char**: dimensiunea unui char este a celei mai mici unități adresabile de memorie, cel mai des **1 byte**;
- **Bool**: stochează doar 0/1; ocupă **1 byte** (sau macro-ul **bool** cu includerea librăriei standard **<stdbool.h>** vom reveni ulterior asupra macro-urilor);
- **int**: stochează un număr întreg. Lungimea sa depinde de compilator, sistemul de operare și arhitectura hardware: **2** sau **4** bytes.
- float: stochează numere în virgule mobile; ocupă cel puțin 4 bytes;
- double: stochează numere în virgule mobile; ocupă cel puțin 8 bytes.

Modificatori de tip:

- **short** numai pentru tipul de date **int**;
- **long** pentru **int** și **double**;
- **signed** / **unsigned** doar pentru tipurile de date întregi.

Observație: Nu orice combinație este posibilă (exemplu: short long int). **Combinații posibile:**

Tip de date	Memorie	Domeniu de valori	Observații
char	≥ 1 bytes		 poate fi signed/unsigned în funcție de compilator/sistem de operare/arhitectură folosit când vrem să memorăm caractere
signed char unsigned char		Cel puţin [-128,+127] ([2 ⁷ , 2 ⁷ -1]) Cel puţin [0, 255]	- folosit când vrem să stocăm un întreg
short short int signed short signed short int unsigned short unsigned short int		Cel puţin [-32768, +32767] (mai rar [-32767, +32767]) Cel puţin [0, +65535]	- short int pozitiv
int signed signed int	≥ 2 bytes	Cel puţin [-32768, +32767]	- deseori echivalent cu long (long int), implicit domeniul de valori este [-2147483648,+ 2147483647]
unsigned unsigned int		Cel puţin [0, +65535]	- int pozitiv - deseori echivalent cu unsigned long (unsigned long int), implicit domeniul de valori este [0,+4294967295]
long long int signed long signed long int	≥ 4 bytes	Cel puţin [-2147483648, +2147483647]	

unsigned long unsigned long int		Cel puţin [0,+4294967295]	- long pozitiv
long long long long int signed long long signed long long int	≥ 8 bytes	Cel puţin [-2 ⁶³ , +2 ⁶³ -1]	
unsigned long long unsigned long long int	,	[0, +2 ⁶⁴ -1]	- long long pozitiv
float	≥ 4 bytes	Aproximativ (pe pozitiv) [-1.2E+38, 3.4e+38]	- cel puţin 6 zecimale exacte
double	≥ 8 bytes	Aproximativ (pe pozitiv) [-2.3E+308, 1.7e+308]	- cel puţin 15 zecimale exacte
long double	≥ 10 bytes	Aproximativ (pe pozitiv) [-3.4E+4932, 1.1E+4932]	- cel puţin 19 zecimale exacte

Observații:

1. Există definite în header-ul **<stdint.h>** tipuri de date de dimensiune specificată.

```
Exemple: int8_t (int pe 8 biţi), int16_t, int64_t, uint32_t (vezi http://en.cppreference.com/w/c/types/integer).
```

2. Se pot folosi constante macro pentru determinarea limitelor unui tip de date (header-ul <**limits.h**> pentru tipurile de date întregi și <**float.h**> pentru tipurile de date în virgule mobile (vezi http://en.cppreference.com/w/cpp/types/climits).

```
Exemple: printf("%d", INT_MIN);
    printf("%Le", DBL MAX);
```

3. Constante

Implicit, compilatorul C stabilește pentru o constantă numerică cel mai scurt tip de date compatibil care o poate păstra. Excepție fac constantele float care sunt asimilate tipului **double**. Pentru a schimba tipul implicit stabilit de compilator, pot fi adăugate sufixele F (pentru float), U (unsigned), L (long int sau long double).

```
Exemple: printf("%d", sizeof(123.23));
printf("%d", sizeof(123.23F));
printf("%d", sizeof(123.23L));
```

2. Declararea unei variabile:

tip data nume variabila;

3. Declararea unei functii:

tip_data1 nume parametru1, tip_data2 nume parametru2, ...

³⁾return este cuvânt cheie

4. Citiri/scrieri de la tastatură:

- Librăria <stdio.h> trebuie inclusă pentru a folosi funcțiile de citire, respectiv scriere de la tastatură: **scanf**, **printf**.

¹⁾tipul de data pentru functii poate fi **void**, caz in care functia nu returneaza un rezultat;

²⁾ lista parametri poate fi vida sau poate fi de forma:

4.1. Antetul funcției scanf:

int⁴⁾ scanf (const¹⁾ char * format²⁾, lista_parametri³⁾); - citeste date din stdin (standard input) și le memorează conform parametrului format în locațiile de memorie indicate în lista de parametri.

²⁾format reprezintă un șir de caractere constant de forma : %[*][dimensiune][modificator]tip, unde

dimensiune	reprezintă numărul maxim de caractere ce pot fi citite în operația curentă	
	de citire	
modificator	h : short int (pentru d) sau unsigned short int (pentru o , u si x)	
	1: long int (pentru d), unsigned long int (pentru o, u si x), long long int	
	(pentru d) sau double (pentru e , f si g)	
	L: long double (pentru e, f şi g)	
tip	c: caracter	
	d: întreg zecimal	
	f, e, E, g, G: număr în virgulă mobilă	
	o: întreg în baza 8	
	s: șir de caractere	
	u: întreg zecimal fără semn (unsigned)	
	x, X: întreg în baza 16, cu cifrele A-F mici sau mari	

³⁾de forma &a, unde a este variabila in care se va stoca valoarea citita;

Exemple:

```
scanf("%d %f", &n, &m);
scanf("%lld", &x);
scanf("%Lf %c %hd", &a, &b, &c);
```

4.2. Antetul functiei **printf**:

int³⁾ printf (const char * format¹⁾, lista_parametri²⁾); - scrie datele in stdout (standard output) conform formatului

¹⁾format reprezinta un sir de caractere constant de forma : %[flag-uri][dimensiune][.precizie][lungime]tip, unde

flag-uri	-: left-justify conform dimensiunii;		
	+: numărul va fi precedat de semn (+ sau -);		
	#: pentru o, x, X – valorile vor fi precedate de 0, 0x, respectiv 0X;		
	pentru e, E, f – virgula va aparea în output, chiar dacă nu există		
	zecimale după virgule;		
	pentru g, G – ca pentru e, E, f, dar zero-urile de după virgulă vor		
	apărea;		
	0: adaugă zero-uri la stânga în locul spațiilor libere		
dimensiune	numărul minim de caractere ce vor fi scrise; dacă numărul este mai mic		
	decât dimensiunea, se adaugă spații; dacă este mai mare nu se trunchiază		
.precizie	.număr :		
	pentru întregi – numărul minim de scris (se adaugă zerouri înaintea		
	numărului dacă acesta are mai puține cifre);		
	pentru virgulă mobilă – numărul de cifre de scris după virgulă;		
	pentru șiruri de caractere (c) – numărul maxim de caractere de scris		
lungime	vezi modificator din scanf		
tip	vezi tip din scanf		
	Observații:		
	f: număr real în virgulă mobilă afișat în forma [-]xxx.yyyyy (implicit 6		
	cifre)		
	e, E: real afișat sub forma [-]x.yyyyyye+zz		
	g, G: realizează conversia și afișarea ca descriptorii f sau e astfel încât să		

¹⁾ cuvântul cheie **const** se folosește pentru a declara variabilele constante, cele care nu își schimbă valoarea;

 $^{^{4)}}$ în caz de succes, funcția returnează numărul de itemi citiți; în caz contrar returnează EOF (End Of File

⁻ constantă definită).

apară un număr minim de cifre afișate

[domeniu] – scanare pentru set de caractere – seconsumă caracterele cât timp ele fac parte din domeniu

```
Exemple:
printf("%d\n", n);
printf("\%+08d\n", y);
printf("%+08.4d\n", x);
printf("%-+08.4d\n", x);
printf("%-\#8x\n", v);
printf("\%+.2lf\n",x);
printf("Litera este %c\n", 'A');
printf("Litera este %c\n",65);
scanf("%d%*c%*c%*c%*c %*c %d%*c%d",&x,&y,&z);
      // Exemplu de test: 507 * 12345#4608
      // Explicație: %*c se consumă următorul caracter
printf("%d %d %d",x,y,z);
scanf("%d%*[:]%d%*c%d",&x,&y,&z);
printf("%d %d %d",x,y,z);
      // Exemplu de test: 12:07:32
      // Explicație: %*[domeniu] se consumă următorul caracter dacă face parte din
domeniu
scanf("%d%*3[.,!? ;:-]%d%*c%d",&x,&y,&z);
printf("%d %d %d",x,y,z);
      // Exemple de teste: 12...35-47 sau 12?35*47
      // Explicație: %*3[domeniu] se consumă maxim 3 caractere, dacă ele fac parte din
domeniu
scanf("%[^.]s", sir); (unde sir este şir de caractere)
      // Explicație: citirea are loc până la întâlnirea caracterului .
scanf("%d%[A-Z]%d%[A-Za-z]%d",&x,s1,&y,s2,&z); (unde s1, s2 sunt şiruri de
caractere)
      // Exemplu de test: 123AZIEJOI829MaineEsteVineri1341
      // Explicație: [domeniu] Se citesc caractere cât timp ele fac parte din domeniu
printf("%d %d %d\n",x,y,z);
```

• Constante de tip backslash caracter

Codul	Semnificația	
\b	Backspace	
\n	Rând nou	

²⁾ de forma **a, b**, unde a și b sunt variabilele ce vor fi scrise;

³⁾ în caz de succes, returnează numărul de itemi scriși; în caz contrar, returnează un număr negativ.

```
Retur de car
\r
               Spațiu de tabulare orizontal
\t
\"
               Ghilimele
%%
               %
\0
               Nul
               Backslash (linie înclinată spre stânga)
//
               Spațiu de tabulare vertical
\setminus_{\mathbf{V}}
\a
               Alertă
               Constantă în octal (unde N este constantă în octal)
\backslash N
               Constantă în hexazecimal (unde N este o constantă în hexazecimal)
\xN
Exemplu: printf("Litera este \x41 \n"); sau printf("Litera este %c \n", '\x41');
          printf("Litera este \101 \n");
          printf("5 \n
                                23 \r 6");
```

5. Operatori

Clasificare	Operator	Exemplu
atribuire	=	int a,b=7,c;
		c=a=b+2;
aritmetici unari	+,-	int $a = 5$, b;
		b = -a; b = +b;
aritmetici binari	+,-,*,/,%	int $a = 5$, $b = 3$; float c;
		c = (a + b) / (a - b) * 2;
preincrementali,	++,	int $a = 5$, $b = 3$, c;
predecrementali		c = ++a + b; (a va avea valoarea 6, b : 3, c : 9)
postincrementali,	++,	int $a = 5$, $b = 3$, c;
postdecrementali		c = a+++b; (a va avea valoarea 6, b: 3, c: 8)
logici	!, &&,	int $a = 5$;
relationali	>,>=,<,<=,==,!=	if (a>=3 && (!(a>100) a==200)) a;
logici la nivel de bit	&, , ^, ~, >>, <<	int $a = 24$, $b = 2$, c ;
		$c = (a >> b) \mid 202;$
atribuire combinați	+=, -=, *=, /=, %=, &=, =,	int $a = 3$;
	>>=, <<=	a+=5;
decizional	?:	int a,b;
		b = (a>5)?1:0;
de conversie	(tip)	int a,b; float c;
		c = (float)a/b;
sizeof	sizeof(tip)	printf("%d", sizeof(int))
virgula	,	int $x,i=1,b$;
		x=(b=3,i=i+2,3,7);

Observație:

Alte aspecte importante ce pot genera rezultate greșite sunt precedența și asociativitatea operatorilor.

(vezi http://en.cppreference.com/w/c/language/operator-precedence)

Exemple:

(Precedență)

int
$$x=1, y=0;$$

printf("
$$^{\circ}$$
0d", x == 1 << y == 0);

Operatorul << are precedență mai mare decât operatorul = =.

```
(Asociativitate)
Asociativitate de la stânga la dreapta:
int a = 1, b = 2, c = 3;
if (c > b > a)
printf("Adevarat");
else
printf("Fals");
```

Probleme

- 1. Se dă ecuația de gradul al II-lea: $ax^2 + bx + c = 0$. Să se calculeze rădăcinile ecuației folosind ori de câte ori se poate operatorii de atribuire combinați.
- 2. Se citesc trei numere întregi de la tastatură. Să se afișeze maximul dintre cele 3 numere folosind operatorul decizional.
- 3. Se citește un număr întreg n de la tastatură. Să se calculeze n*8, n/4 si n*10 folosind operatorii logici de deplasare la nivel de bit.
- **4.** Se citește un număr întreg de la tastatură. Să se determine dacă acesta este par sau impar folosind doar operatorii logici la nivel de biți.